

Zazibalka

Ob Stanini smrti, dne 8. 11. 2008

Kam odšla si, moja Stana?

*Med nebeške svate
zvezdni prah zbirat zate.*

Moja Stana, kdaj se boš vrnila?

*Ko se zvezda tvoja,
Majo ljubi, bo utrnila.*

Kje nocoj boš spala, moja Stana?

*Nič ne bom zaspana,
zvezdni prah bom zate brala.*

*Mila Stana, misel moja te zibala, šepetala bo,
ti pela, kakor listje nežno te bo grela.*

*Moja Stana,
skupaj vselej
bova
nina nana.*

To je ganljiva Martinova pesem za mene v Stanin spomin. Kako močne so besede, kako veliko povedo. Kako Martin natančno ve, kdo je bila Stana, in kaj mi je pomenila. In kdo je Martin? To vemo vsi, ki ga poznamo in ga imamo radi. Srčno dober človek. Duša. Prijatelj.

Dragi pesnik Martin, kaj naj rečem. Enako kot bi rekla moja Stana. Hvala. Lepo.

Zazibalko sem prejel po pismu iz Britofa 403, dne 17. novembra 2008 in jo prebral zvečer, ko sem z Jošta prišel domov v Kranj na Zlato polje 3 F. Milo se mi je storilo. Razjokal sem se.

Kranj - Zlato Polje, 18. 11. 2008, ob 14.30, javno objavljeno 11. 6. 2017.

Majo